

1. Jaké jsou 3 největší problémy pražského zdravotnictví?

Praha je aglomerací, kde žije 1,2 milionu obyvatel, nachází se zde pět fakultních a několik dalších větších nemocnic, je tu obrovská koncentrace lidí a problémů, například s organizací záchranné služby nebo v péči o seniory. Ale nedívala bych se na Prahu specificky jako na nějaký výjimečný případ. Vnímám jí globálně z pohledu celého českého zdravotnictví, jehož společným jmenovatelem je špatná redistribuce finančních prostředků.

2. Co konkrétního hodláte udělat pro zlepšení pražského zdravotnictví, budete-li zvolen/a?

V první řadě si pozvat k jednání všechny ty, kteří mají s pražským zdravotnictvím co do činění, včetně zástupců Středočeského kraje. Primátor tu může působit maximálně jako kouč (coach), tedy ten, kdo hledá spolu s dalšími řešení. Není nějakým demiurgem (*podle Platóna architekt, který buduje Vesmír podle vzoru světa idejí – pozn. redakce*), který všechno vyřeší. Spoléhám na lidi, kteří se ve zdravotnictví pohybují a mají podstatně lepší informace než já a jimž věřím, že pro zdravotnictví chtějí udělat maximum dobrého.

3. Jak hodnotíte dostupnost základní péče tedy praktických lékařů a ambulantních ve vašem městě, jak byste jí případně zlepšili?

Můžeme dostupnost monitorovat, upozorňovat na problémy, ale jinak je to odpovědnost zdravotních pojišťoven. Ony uzavírají s praktickými lékaři smlouvy a ony mají povinnost zajišťovat nejenom kvalitu, ale i dostupnost zdravotní péče.

4. Jak byste navrhovali řešit situaci, na kterou si stěžuje ředitel Pražské záchranné služby, že sanitky ZS musejí objíždět řadu pražských nemocnic, než se jim podaří umístit pacienta?

Pokud se zásadním způsobem nezmění celkové financování zdravotnictví, budou sanitky nadále kroužit s pacienty po Praze. Nemocnice je budou odmítat, protože je nevýhodné mít prázdná lůžka na jednotkách intenzivní péče, jestliže platby za obsazené JIPky jsou mnohem vyšší. Primátor se na to může akorát bezmocně dívat, nebo ubytovat nějakého pacienta doma, nic s tím ale nenadělá, nemá k tomu žádné kompetence.

5. Plánujete převést Bulovku a Thomayerovu nemocnici pod Prahu, případně za jakých okolností?

Praha má, při rozpočtu ve výši zhruba 52 miliard korun, 11 miliardový dluh! Nemyslím si, že se nachází v situaci, kdy by si mohla na svá bedra brát další závazky. Prioritou je postavit okruh, řešit parkování a bezpečnost ve městě. Navíc jsem přesvědčena, že by magistrát neměl ani vlastnit ani provozovat nemocnice, to ať dělají, ti, kteří to umějí. Na co potřebuje město vlastnit nemocnice? Z důvodu prestiže? Důležité je, aby dobře fungovaly. Lidi nezajímá, kdo nemocnici vlastní v momentě, kdy potřebují ošetřit, ale jak kvalitně o ně bude postaráno. Na druhou stranu nejsem ani zastáncem prodeje těchto zdravotnických zařízení. Stát je odpovědný za zdraví občanů, neměl by se své odpovědnosti zbavovat.

6. Pokud bude Thomayerova nemocnice pod Prahou, jak byste jednal(a) s památkáři, kteří brání opravě budov, které jsou v havarijním stavu (památkáři povolí např. výměnu oken jen tehdy, pokud budou špaltová, ta ale stojí mnohokrát více a nemocnice na ně nemá)?

Viz výše.

7. Kolik korun jste připraveni do Bulovky nebo Thomayerovy nemocnice investovat? Jak se chcete vypořádat s dluhy Bulovky?

Viz výše.

8. Plánujete úpravu nájemného u nemocnice Bulovka, které je v současnosti na symbolické úrovni?

Nehodláme stát zatěžovat stát ještě dalšími náklady. Ponechala bych jí v současné symbolické výši.